

Η 16Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τήν Δευτέραν, 9^η/22^α Νοεμβρίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ 16^η ἐπέτειος τῆς ἐκλογῆς καί Ἐνθρονίσεως εἰς τόν ἔνδοξον θρόνον τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Μακαριωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Διὰ τό αἴσιον καί σημαντικόν γεγονός τοῦτο ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τήν 10.30 π.μ. ὥραν. Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἁγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καί διακόνων καί προσευχομένων μοναχῶν καί μοναζουσῶν ἐξ ὅλων τῶν περιοχῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου, καί λαϊκῶν πιστῶν, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Τῆς Δοξολογίας τελειωθείσης, τῶν κωδῶνων κρουομένων, πάντες ἀνῆλθον εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Γεγονός λίαν εὐχάριστον καί λίαν σημαντικόν συνήγαγε σήμερον τά τίμια μέλη τῆς Γεραρᾶς Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας εἰς Δοξολογικὴν Σύναξιν εἰς τόν Πανιέρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἡ πρό δέκα καί ἕξ ἐτῶν ἐκλογή καί Ἐνθρόνισις τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου εἰς τόν ἔνδοξον καί μαρτυρικόν θρόνον τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καί δὴ κατόπιν περιόδου δεινῆς δοκιμασίας, ἡ ὁποία ἐκλυδώνισε, ἀλλ' εὐτυχῶς δέν κατεπόντισε, τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας. Τότε ἡ Ἀδελφότης ἤρθη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων καί τῶν ἐπιταγῶν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, κατεδίκασε καί ἀπεκέρυξε παρανόμους συμφωνίας ἀπεμπολήσεως ἀνυπολογίστου ὕλικῆς καί πολιτιστικῆς ἀξίας περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου, διακυβευούσας τό καθεστῶς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔθεσε ἐπὶ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξέδρας τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ἵνα ὀδηγῇ τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ τρικυμιώδους πελάγους τῆς ὀμιχλώδους διαφθορᾶς εἰς τόν εὐδιον λιμένα τῆς ἐντιμότητος, δικαιοσύνης καί διαφανείας.

Τήν ἐντολήν λαβοῦσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, οὐδόλως ὠλιγόρησε οὐδέ ἐφείσθη κόπων καί μόχθων καί προσπαθειῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως δι' ὅλων Αὐτῆς τῶν δυνάμεων ἀπεδύθη εἰς δικαστικούς δαπανηροὺς ἀγῶνας καί συναντήσεις μετ' ἐντοπίων καί ἐξωτερικῶν παραγόντων ἰσχύος καί ἐπιρροῆς διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί γνώσεως τῆς Ἀδελφότητος γενομένων παρανόμων συμφωνιῶν. Τό ἐνδιαφέρον τοῦτο ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπεξέτεινε καί εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Παναγίου Τάφου

διά συστήματος οικονομικής διαφανεΐας, δυναμένου νά ἀποφέρη εΐς τό Πατριαρχεΐον ἔσοδα ἀνταποκρινόμενα εΐς τά βαρέα ἔξοδα αὐτοῦ. Μετά τῆς αὐτῆς ὑπευθυνότητος καΐ εὐαισθησίας ἡ ὑμετέρα Μακαριότης ἀνταπεκρίθη καΐ εΐς τὰς ὑποβαλλομένας ἐκάστοτε οἰκονομικὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κύπρου Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ζωηρόν, ἔμπρακτον καΐ ἀποτελεσματικόν ἐνδιαφέρον ἐπέδειξεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καΐ εΐς τὴν διαφύλαξιν τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀδελφότητος καΐ τοῦ γένους ἡμῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Κουστωδίας τῆς Ἁγίας Γῆς τῶν Φραγκισκανῶν διὰ τὴν ἀποσοβῆσιν ἀποπειρῶν δημιουργίας τετελεσμένων καταστάσεων ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων, ὡς συνέβη εΐς τὴν περίπτωσιν τῆς ὑφ' ἡμῶν ἀναρτήσεως τῶν παραπετασμάτων τοῦ θεοδέγμονος Σηλαίου τῆς Βηθλεέμ, τῆς καθόδου τῆς ἡμετέρας εἰκόνοσ εΐς τό Σπήλαιον, διαρκοῦντος τοῦ ἡμετέρου Ἐσπερινοῦ, ὅταν ἡ ἡμετέρα ἑορτὴ τῶν Ἐπιφανείων συμπέσῃ μετὰ τῶν Χριστουγέννων τῶν Ἀρμενίων ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ Δευτέρᾳ, τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν κιγκλιδωμάτων, τῶν τοποθετηθέντων ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων εΐς τὴν πρόσοψιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικαιώματος ἡμῶν τοῦ θυμιάματος ἐντὸς τοῦ ἀλταρίου τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Ἐλένης τῶν Ἀρμενίων καΐ τῆς στάσεως ἡμῶν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ καΐ τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἀρμενίων εΐς τό ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως παρεκκλήσιον αὐτῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἄχρι διευθετήσεως διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν Τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων.

Αἱ ἐνέργειαι καΐ αἱ προσπάθειαι τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καΐ τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου οὐδόλως ἀπέσπασαν Αὐτὴν ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ καθαρῶς Ποιμαντικοῦ ἔργου ὑπὸ τὴν ιδιότητα Αὐτῆς εἴτε ὡς ἡγουμένου τῆς Ἀδελφότητος εἴτε ὡς Πατριάρχου τοῦ Ἐλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἡμῶν. Κατὰ τό παρελθόν καΐ κατὰ τό τρέχον ἔτος τῆς πανδημίας ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπεσκέφθη ἑορταζούσας ἱεράς Μονὰς καΐ Κοινοτήτας καΐ ἐνίσχυσε τό φρόνημα τῶν μοναχῶν καΐ τῶν πιστῶν εἴτε διὰ τοῦ λόγου εἴτε διὰ βοηθείας οἰκονομικῆς. Ὡσαύτως ἐδέχθη εΐς τό Πατριαρχεΐον ἱερεῖς καΐ ἐπιτρόπους τοῦ ποιμνίου καΐ κατηύθυνεν αὐτούς εΐς τὴν πρὸς τό συμφέρον αὐτῶν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν. Ἡ πλέον ὁμως ἔμπρακτος συμπαραστάσις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καΐ τοῦ Πατριαρχείου πρὸς τό ποίμνιον ὑπῆρξεν ἡ πρόσφατος συναφθεῖσα συμφωνία μετὰ τοῦ Πατριαρχείου καΐ τῆς διεθνοῦς Ἐταιρείας Raouabi, κατόπιν λήψεως τῆς σχετικῆς ἀδείας παρὰ τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων, διὰ τὴν ἀνέγερσιν εΐς τὴν ἐν Μπίρ Ναμπάλα-Μπετ-Χανίνε τῆς Νέας Ἀνατολικῆς Ἱερουσαλήμ ἰδιοκτησίαν τοῦ Πατριαρχείου τετρακοσίων διαμερισμάτων κατοικήσεως, σχολείου, καταστημάτων, γραφείων, ἐμπορικοῦ κέντρου, χώρων ἀναψυχῆς καΐ χώρων σταθμεύσεως εΐς τό κτιριακόν συγκρότημα «Al-Quds Lana / τὰ Ἱεροσόλυμά μας», ἔργον προοριζόμενον νά προσφέρῃ μεγάλην ἀνακούφισιν εΐς τό ἀσφυκτικόν στεγαστικόν πρόβλημα τῆς Κοινοτήτος τῶν Ἱεροσολύμων. Εἰς τὴν καλλιτέραν περίθαλψιν τῆς ὑγιείας τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου ἀλλὰ καΐ παντός ἀσθενοῦντος ἀνεξαρτήτως θρησκευματος καΐ ἐθνικότητος θά συντελέσῃ τό προσφάτως ἀγορασθέν διὰ τὴν Πολυκλινικὴν «Ἅγιος Βενέδικτος» ἀκτινογραφικόν μηχάνημα, δωρεὰ τοῦ κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου ἐνεργείαις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καΐ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εΐς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς ἐκαλλιεργήθη ἡ συνεργασία μετὰ τῶν τοπικῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ὑμετέρας

Μακαριότητος εἰς τό Πατριαρχεῖον. Μετά τῶν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διετηρήθη ἡ ἐν Χριστῷ κοινωνία, τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος τονιζούσης πάντοτε τήν ἀναγκαιότητα συνεχίσεως τοῦ διαλόγου διά τήν ἐπίλυσιν καί τῶν πλέον ἀκανθωδῶν προβλημάτων.

Διά τήν συνέχισιν, αὐξησιν καί τόν ἐμπλουτισμόν τοῦ θεαρέστου ἔργου τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος συμπορεύεται μετ' Αὐτῆς καί συμπαρίσταται εἰς αὐτήν ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος καί πᾶσα ἡ Ἀδελφότης, ἐκάστου μέλους αὐτῆς διαθέτοντος τά προσόντα αὐτοῦ, τήν πεῖραν, τήν παιδείαν, τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ὑπακοήν καί τόν σεβασμόν πρός τόν Πατριαρχικόν θεσμόν καί πρός Ἑμᾶς τόν Προκαθήμενον αὐτοῦ, «ἰστάμενον εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ».

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱεραῆς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὑψῶ τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὐχόμενος Ἑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ καί καρποφόρα, ἐν κραταιᾷ κυβερνητικῇ δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου ἄνωθεν καί ἐν ἀγαλλιάσει ἐκ τῆς θεᾶς τῶν τέκνων Ἑμῶν, ὡς νεοφύτων ἐλαιῶν καρποφορούντων πέριξ τῆς τραπέζης Ἑμῶν πρός ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους ἡμῶν καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο».

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Βλιώρας, ἀντιπρόσωποι τῶν Κοινοτήτων τοῦ ποιμνίου, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καί ἄλλοι.

Τούτους εὐχαριστῶν ὁ Μακαριώτατος ἀντιπροσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ἐψῶσω σε, ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καί εὐλογήσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 144,1), ψάλλει ὁ Προφητάναξ Δαβίδ.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί.

Ἡ ἄμπελος τοῦ Κυρίου, δηλονότι ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἦν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Αὐτοῦ καί ἐπότισεν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ αἵματι (πρβλ. Ψαλμ. 79,15-16), ἐορτάζει σήμερον τήν Δεκαεξαετῆ ἐπέτειον τῆς ἐλέω θεοῦ ἐγκαταστάσεως τῆς Ἑμετέρας Μετριότητος ἐπί τοῦ Ἀποστολικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου αὐτῆς.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τόν θεοῖδρυτον καί ἀποστολικόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας «καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί θεοῦ, ἦν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28) κατά τόν Εὐαγγελιστήν Λουκᾶν.

Διό καί κατήλθομεν μετά τῶν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ ἐνεργοῦντι ἐν ὑμῖν καί τό θέλειν καί τό ἐνεργεῖν ὑπέρ τῆς εὐδοκίας» (Φιλιπ. 2,13) κατά Παῦλον.

Ἡ ἄχρι τοῦδε Πατριαρχική, ἡγουμενική, μοναστική καί ποιμενική ἡμῶν διακονία

«ἐπί τοῦ θρόνου τῆς χάριτος τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ μεγάλου τοῦ διεληλυθότος τούς οὐρανοὺς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ λαμβάνομεν ἔλεον καί χάριν» (πρβλ. Ἐβρ. 4,14-15), τοῦ θρόνου, δηλονότι τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν καί κατοικητηρίου τοῦ Θεοῦ Σιών τῆς ἀγίας, ἕνα καί μοναδικόν σκοπόν ἔσχεν, τὴν διαφύλαξιν τῆς θεοσδότου Ἀποστολικῆς παραδόσεως, τὴν παρακαταθήκην τῆς ὑγιαινούσης πίστεως καί τῆς ὀρθοτομήσεως τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, τῆς γενομένης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου «καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας» (Ἰωάν. 1,14).

Προσέτι δέ, εἰς τὴν διατήρησιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀποτελούντων τὰ ἀπτά καί ἀψευδῆ μαρτύρια τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς εὐσεβείας (Α΄ Τιμ. 3,16) ἀλλὰ καί τῶν ἱερῶν τόπων τῆς λογικῆς λατρείας ὡς καί τῆς προασπίσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἦττον ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ Κυρίου: «ἀπό Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός ἣν ἠκούσατέ μου» (Πράξ. 1,4), οὐκ ἐπαύσαμεν ὑψώνει τὴν φωνὴν ἡμῶν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐπιχωρίως καί διεθνῶς ὑπὲρ τῆς μὴ ἀλλοιώσεως τοῦ ὑφισταμένου πολυπολιτισμικοῦ, πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ χαρακτήρος τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τῆς ἀποτελοῦσης τὴν πνευματικὴν πρωτεύουσαν ὄλου τοῦ κόσμου, ἰδιαιτέρως δέ ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως ἠθικῶς τε καί ὑλικῶς τῶν ἐν τῇ ἀγία Γῆ διαβιούντων Χριστιανῶν.

Τοῦτο δέ πράττομεν ἐν τῷ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθέντι προτάγῳ θεσμικῷ ρόλῳ τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τοῦ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς πνευματικῆς καί θρησκευτικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς, ἀλλὰ καί τῆς μερίμνης ὑπὲρ διαφυλάξεως τοῦ ὑφισταμένου καθεστώτος, τόσον τοῦ προσκυνηματικοῦ, ὅσον καί τοῦ δημογραφικοῦ, ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἐπαπειλουμένου ἀπὸ τῶν ἀποκαραδοκούντων τὴν ἀλλοίωσιν αὐτοῦ. Οὐ μὴν ἀλλὰ «πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν» (Α΄ Πέτρ. 5,7) παραγγέλει ὁ θεσπέσιος Πέτρος.

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκαεξαετής ἐπέτειος τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος καλεῖ ἡμᾶς οὐχί εἰς καύχησιν ἀλλ' εἰς ἐγρήγορσιν. «*Νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρνόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη*» (Α΄ Πέτρ. 5,8) λέγει ὁ Πρωτοκορυφαῖος Πέτρος. Ἡ γάρ καύχησις ἡμῶν, δηλονότι ἐν Χριστῷ, αὕτη ἐστίν, κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν (πρβλ. Β΄ Κορ. 1,12).

Στοιχοῦντες «*τῷ κανόνι τούτῳ*» (Γαλ. 6,16), δηλονότι τῷ λόγῳ τοῦ Παύλου, «*τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν*», καλούμεθα ἵνα «*πληροφορήσωμεν τὴν διακονίαν ἡμῶν ποιοῦντες ἔργον Εὐαγγελιστοῦ*» (πρβλ. Β΄ Τιμ. 4,5) ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν κόσμῳ τῆς παγκοσμιοποιήσεως διὰ τῆς ὁποίας «*τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας*» (Β΄ Θεσ. 2,7), τουτέστιν «*βλασφημία, ὑπερηφανία καί ἀφροσύνη*» (Μάρκ. 7,22).

Εἰς τὴν Πατριαρχικὴν καί ἡγουμενικὴν Ἡμῶν διακονίαν τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἔχομεν συνεργούς καί συλλειτουργούς τούς σεβαστοὺς καί ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ Ἡμῖν Πατέρας καί Ἀγιοταφίτας ἀδελφούς, Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς, τούς διακρινομένους διὰ τὸν ἕνθεον αὐτῶν ζῆλον καί τὴν θυσιαστικὴν τοῦς Ἀγιοταφισμοῦ

αὐταπάρνησιν, ἀκούοντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου Ἀντιοχείας: *«Πάντες οὖν ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν, καὶ μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τὸν πλησίον, ἀλλ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι, ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν Χριστῷ»*.

Ἐπ' ἀληθεία λέγομεν ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶναι ἀγὼν *«πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης»* (Ἐφ. 4,14) καὶ τοῦ μερισμοῦ, δηλονότι τοῦ σχίσματος τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας. *«Πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν οὐ σταθήσεται»* (Ματθ. 12,25) λέγει Κύριος. Διό καὶ ἡμεῖς οἱ διακονοῦντες ἐν τοῖς ἱεροῖς τόποις τῆς Γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ *«δι' οὗ τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν»* (Ρωμ. 5,11), οὐ παυόμεθα προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν *«τῷ συνδέσμῳ τῆς Εἰρήνης»* (Ἐφ. 4,3).

Τὰς μεθοδεῖας ταύτας τῆς πλάνης, τοῦ μερισμοῦ καὶ τοῦ ψεύδους τοῦ Διαβόλου καταγράφει ἡ ἱερά ἱστορία τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ τοῦ παρόντος αἰῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γενικώτερον καὶ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων εἰδικώτερον, δηλονότι τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τοῦ ὑπὸ τῶν υἱῶν τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου (Λουκ. 18,8) διαβαλλομένου ἀλλ' οὐ καταβαλλομένου.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ Πατρός τῶν φώτων καὶ τῆς ἀληθείας, *«ἵνα κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ»* διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ δὲ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύῃ πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀδιαψεύστων μαρτυριῶν τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς καὶ τῆς διαποιμάνσεως τοῦ ὑπὸ τῆς λοιμώδους πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ δοκιμαζομένου εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καὶ τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν Ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτὴν Ἡμῶν, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καὶ πᾶσαν παρά θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Ἀκκρης-Πτολεμαίδος, τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου κ. Σαμήρ Ζανανήρη καὶ τὴν καθηγήτριαν κ. Καφετζῆ καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Κόγκον, τὸν κ. Μορίς Σαμπέλα, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Πολυκλινικῆς «Ἅγιος Βενέδικτος», τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Ἀσντόντ Ρωσοφώνου Κοινότητος, τοὺς Ἐντιμοτάτους κ. Ἀθανάσιον Ἀμποῦ Ἀέτα καὶ ὄντε Αἴσα, τὸν Ἀγιογράφον Γαβριήλ καὶ ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς

Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου».

Μετά τήν λήξιν τῆς τελετῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ παρετέθη μεσημβρινή μοναστηριακή τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας